

"קרבות הנשיאים", שכידוע שהשלמת המשכן הייתה בכ"ה בכסלו כמובא בפוסקים.

את "נרות הנשיאים" נהגו להדליק בשמן ולא בשעוה, משום שזה זכר למעשה המשכן שבו הדליקו בשמן.

מנהג זה ממשיך להתקיים בביהכ"נ של יהודי חלב בניו־יורק, וכן בכמה בתי כנסיות של קהילת חלב בארץ.

מנהג חלב להדליק נרות חנוכה בערב 13.5 דקות אחרי השקיעה, נהגו לומר ב"על הנסים" את המילה "חשמונאי" עם חיריק מתחת לאלף. נהגו בקהילת חלב להזמין נרות חנוכה מירושלים, וכשהגיע משלוח הנרות יצאו יהודי המקום בתהלוכה ובשירה לקבל את הנרות שנמכרו במכירה פומבית בבית הכנסת וכל המרבה הרי זה משובח, התמורה מהמכירה הוקדשה להחזקת ה"תלמוד תורה".

בערב חנוכה נהוג ששמש בית הכנסת נותן נר שעווה לכל אחד מהמתפללים, וכן השמשים בתלמודי התורה נותנים לילדים נרות שעווה כדי להשתמש בהם בביתם. כתמורה נתנו תרומה לשמש לגבירים שלחו נרות בצורת יד הנקרא בערבי "כף", יהודי חלב לא הקפידו להדליק בשמן זית.

לפי סיפורו של **מר אברהם חמווי נקאש**, בשבוע שלפני החנוכה, כל תלמיד של "הקֶתב" קיבל נר גדול וארוך במיוחד, מוזהב לכל ארכו מאת הרב המלמד בתלמוד תורה. הורי התלמיד היו שולחים כתמורה מעות חנוכה לרב.

aleppojews.co.il

